महातत्त्व n. *der Intellect.*

महातत्त्वा f. N. pr. eines Wesens im Gefolge der Durgâ.

महातन्त्र n. Titel eines Çaiva-Werkes.

महातप (metrisch) Adj. = महातपस् 1) *b*) Harîv. 14534.

महातपन m. *eine best. Hölle* Eitel, Chin. B.

महातपस् 1) Adj. *a*) *sehr betrübt* 61,12. — *b*) *strenge Askese übend.* — 2) m. *a*) *Bein. Vishṇu's. — *b*) N. pr. eines Muni.

महातपस्विन् Adj. *schwer vom Schicksal heimgesucht* 39,8.

महातपःसप्तमी f. *ein best. 7ter Tag.*

*महातमःप्रभा f. *eine best. Hölle.*

महातमस् n. *grosse Finsterniss*, Bez. *eines der fünf Grade der* Avidjâ.

*महातरु m. *Tithymalus antiquorum.*

महातल n. *eine best. Hölle.*

महातापश्चित n. *ein best.* Sattra.

*महातारा f. N. pr. einer buddhistischen Gottheit.

*महातालो f. *eine best. Schlingpflanze.* Richtig °ञ्जाली.

महातालेश्वर m. *eine best. Mixtur* Mat. med. 43.

महातिक्त 1) Adj. *überaus bitter.* सर्पिस् n. *eine best. Mixtur* Karaka 6,11. — 2) *m. *Melia sempervirens* Râgan. 9,11. — 3) *f. आ *a*) *Clypea hernandifolia.* — *b*) = पर्वतिक्ता.

महातिक्तक Adj. *überaus bitter;* in Verbindung mit सर्पिस् n. *eine best. Mixtur.*

*महातिथि *eine best. hohe Zahl* (buddh.).

महातिथि f. *der sechste lunare Tag.*

*महातीक्ष्णा f. *Tintenbaum.*

महातुषित m. Bein. Vishṇu's Vishṇus. 98,48. MBh. 12,338, No. 48.

*महातुष्टिज्ञानमुद्रा f. *eine best.* Mudrâ (buddh.).

महातेज (metrisch) Adj. = महातेजस् 1).

महातेजस् 1) Adj. *viel Feuer —, viel Glanz —, viel Würde besitzend;* von Göttern und Menschen. — 2) m. *a*) * *Feuer.* — *b*) Bein. Skanda's. — *c*) N. pr. α) eines Fürsten der Garuḍa. — β) eines Kriegers. — 3) *n. *Quecksilber* Râgan. 13,107.

महातेजोगर्भ m. *ein best.* Samâdhi.

महातैल n. *kostbares Oel* oder Bez. *eines best. Oels.*

महातोय्य n. *eine grosse Trommel.*

1. महात्मन् m. 1) *die Weltseele.* — 2) *der Intellect.*

2. महात्मन् 1) Adj. *a*) *eine edle Natur habend, edel, hochherzig.* — *b*) *hochbegabt, überaus klug.* — *c*) *hochstehend, mächtig, gewaltig, vornehm* (Geschlecht). — 2) m. *a*) (sc. गण) *eine best. Klasse von Manen.* — *b*) N. pr. eines Sohnes des Dhimant VP.² 2,107.

महात्मवत् Adj. *hochbegabt, überaus klug.*

महात्म्य n. fehlerhaft für माहात्म्य.

1. महात्यय m. *grosses Leid.*

2. महात्यय Adj. *grosses Leid verursachend.* Als Beiw. von ज्वर m. Suçr. 2,409,14 nach Bhâvapr. 3,27 = महाकष्ट, गम्भीर oder चातुर्थिक.

महात्ययिक Adj. *mit grosser unmittelbarer Gefahr verbunden* Karaka 6,11.

1. महात्याग m. *grosse Freigebigkeit.*

2. महात्याग 1) Adj. *überaus freigebig.* °चित्त Adj. *überaus freigebig gesinnt* Lalit. 217,12. — 2) *m. N. pr. eines Mannes.

महात्यागमय Adj. *in grosser Freigebigkeit bestehend.*

महात्यागिन् Adj. *überaus freigebig* (Çiva).

महात्रिककुद् und °ककुभ् m. *ein best.* Stoma.

महात्रिपुरसुन्दरीकवच n. *ein best. Zauberspruch.*

महात्रिपुरसुन्दरीतापनीयोपनिषद् und °सुन्दर्युत्तरतापनी f. Titel zweier Upanishad Opp. Cat. 1.

महादंष्ट्र 1) Adj. *grosse Spitzzähne habend.* — 2) m. N. pr. *a*) *eines* Vidjâdhara. — *b*) eines Mannes.

1. महादण्ड m. 1) *ein grosser Stab* oder *ein langer Arm.* — 2) *eine grosse Strafe.*

2. महादण्ड 1) Adj. *einen langen Stab tragend.* — 2) m. N. pr. eines Schergen Jama's.

महादण्डधर Adj. (f. आ) *mit einem grossen Mast versehen* (Schiff) R. Gorr. 2,97,17.

1.* महादन्त m. *Fangzahn eines Elephanten.*

2. महादन्त Adj. *grosse Zähne habend* Suparn. 13,2.

महादमत्र m. N. pr. eines Lehrers.

महादम्भ Adj. *grossen Betrug übend* (Çiva).

महादरिद्र Adj. *überaus arm.*

1. महादान n. Bez. *bestimmter werthvoller Gaben.*

2. महादान Adj. *von grossen Gaben* (*Opfergeschenken*) *begleitet.*

महादानपति m. *ein überaus freigebiger Mann* Lalit. 217,9.

महादानपद्धति f. (Burnell, T.) und °दानानुक्रमणिका f. (Opp. Cat. 1) Titel von Werken.

महादारु n. *Pinus Deodora.*

*महादिकटभी f. *eine Achyranthes-Art.* v. l. महालिकटभी.

महादिवाकीर्त्य n. Name eines Sâman.

महादिश् f. *eine Hauptweltgegend* (*Osten, Süden, Westen, Norden*) Comm. zu Âpast. Çr. 8,13,3.

महादुःख n. *ein grosses Leid* 175,8.

*महादुन्दु m. *eine grosse Kriegstrommel.*

महादुर्ग n. *eine grosse Widerwärtigkeit, — Gefahr.*

*महादूत Titel eines buddh. Sûtra.

महादूषक m. *eine Getraideart.*

महादृति m. *ein grosser Schlauch, — Balg.*

महादेव 1) m. *a*) *der grosse Gott*, insbes. Bez. *eines zu dem Kreise des* Rudra *gehörigen Gottes und des* Rudra (Çiva) *selbst.* Maitr. S. 2,9,1. Mân. Gṛhj. 2,14. Auch *eine der 8 Formen* Rudra's oder Çiva's. — *b*) Bein. Vishṇu's. — *c*) N. pr. α) verschiedener Männer. Auch दीक्षित°, द्विवेदि°, °पण्डित, °भट्ट, °भट्टदिनकर, °वादीन्द्र, °सर्वज्ञवादीन्द्र und °सरस्वती. — β) eines Berges. — 2) f. महादेवा f. N. pr. einer Tochter Devaka's VP.² 4,98. Richtig सहदेवा. — 3) f. महादेवी *a*) Bein. α) der Pârvatî. — β) der Lakshmî. — *b*) Name der Dâkshâjaṇî in Çâlagrâma. — *c*) *die erste Gemahlin eines Fürsten.* — *d*) * *Koloquinthe* Râgan. 7,112. — *e*) N. pr. verschiedener Frauen. — 4) n. Titel eines Tantra Ârjav. 160,17.

महादेवकृत्या f. *eine gegen* Çiva *verübte Uebelthat* 39,10.

महादेवगिरि m. N. pr. eines *Berges.*

महादेवगृह n. *ein* Çiva-*Tempel.*

महादेवत्व n. Nom. abstr. zu महादेव 1) *a*).

*महादेवपुर n. N. pr. einer *Stadt.*

*महादेवमणि m. *eine best. Heilpflanze.*

महादेवस्तोत्र n. Titel eines Stotra Burnell, T.

महादेवहत Adj. *von* Rudra *getödtet* Âpast. Çr. 10,19,2.

महादेवीत्व n. *die Würde der ersten Gemahlin eines Königs.*

महादेवीय Adj. *von* Mahâdeva *verfasst.*

महादेह Adj. *von grossem Körperumfange* Bhâvapr. 2,12.

महादैत्य m. N. pr. 1) eines Daitja. — 2) des Grossvaters des 2ten Kandragupta.

महादैर्घतमस n. Name eines Sâman.

महाद्भुत 1) Adj. *sehr wunderbar.* — 2) n. *ein grosses Wunder.*

महाद्युति Adj. *glanzvoll.*

महाद्युतिकर m. Bein. *der Sonne* Taitt. Âr. 10,1,7.

*महाद्योता f. N. pr. einer Tantra-Gottheit.

महाद्रावक m. *eine best. Mixtur.*

महाद्रुम 1) m. *a*) *ein grosser Baum.* — *b*) * *Ficus religiosa.* — *c*) N. pr. eines Sohnes des Bhavja VP. 2,4,60. — 2) n. N. pr. des von 1) *c*) be-